

Udenfor Bestemmelsen ligger f. Eks. det Tilfælde, at Tredjemand meddeler, at han har givet en Ordre til Agenten, men at denne har sagt ham, at han ikke vilde indsende Ordren. Da Underretningen fra Tredjemand sædvanligt vil være motiveret ved en Mistanke hos ham om, at Agenten har gjort sig skyldig i en Forsømmelse, er det i 2det Punktum bestemt, at Agenturgiverens Svar (Reklamationen) ikke i dette Tilfælde kan rettes til Agenten, men altid maa gaa direkte til Tredjemand. Men at det afgives til Agenten, skader naturligvis ikke Agenturgiveren, hvis det gennem Agenten rettidigt kommer frem til Tredjemand.

I § 80, sidste Punktum har man i Overensstemmelse med det om Grunden til Reglen ovenfor anførte udtrykkeligt fremhævet, at den finder Anvendelse, selv om Agenturgiveren har iagttaget Forskrifterne i §§ 78 og 79 ved at give Meddelelse til Agenten. Men er denne Meddelelse virkelig kommen frem til Tredjemand, skader det ikke Agenturgiveren, at han undlader at sende ny Meddelelse. Reglen i § 80, sidste Punktum omfatter ikke det Tilfælde, at Agenturgiveren allerede har sendt Reklamation til Tredjemand selv; i saa Tilfælde vil Agenturgiveren sædvanligt ikke behøve at foretage videre overfor Tredjemand, idet han ofte kan gaa ud fra, at Reklamationen i Mellemtiden er naaet frem. At Agenturgiveren, saafremt han maa være klar over, at hans første Reklamation ikke er naaet eller ikke vil naa frem til Tredjemand, dog vil være pligtig at afsende ny Meddelelse til Tredjemand, er det anset ufornuødent at udtale.

§ 81.

Det er en almenanerkendt Regel, at Tilbagekaldelsen af et Tilbud er gyldig, saafremt den naar frem inden eller samtidigt med Tilbudet, men, i alt Fald i Almindelighed, ikke, hvis den først naar frem senere. Hvorledes disse Regler skulle anvendes, naar Tilbudet ikke afgives til Medkontrahtenten selv men til en anden paa hans Vegne, saaledes til en Agent,

staar noget tvivlsomt. Har Agenten Afslutningsbeføjelse, og benytter han denne, maa Reglen utvivlsomt anvendes saaledes, at en Tilbagekaldelse, som først kommer frem til ham, efter at Tilbudet er kommen til hans Kundskab, i Almindelighed er uden Betydning. Tvivlen kommer frem, naar Agenten, som ikke har Afslutningsmyndighed eller ikke vil benytte denne, lader Ordren gaa videre til eventuel Antagelse af Agenturgiveren. Spørgsmaalet bliver saa, om Tilbagekaldelse, uanset at Tilbud (Ordre) er afgivet til Agenten, kan ske ved en til Agenturgiveren rettet Erklæring, som naar frem til denne forinden eller samtidigt med at Tilbudet kommer til hans Kundskab. Rent faktisk er det sikkert almindeligt, at en saadan Tilbagekaldelse tages for god, men Spørgsmaalet er, om dette maaske kun er Udslag af Koulance overfor Tredjemand. Efter handelsretlig Opfattelse bør Tilbagekaldelse af Ordren, ogsaa efter at den af Agenten er indsendt til Agenturgiveren, som almindelig Regel staa Ordregiveren aaben overfor Agenturgiveren, saafremt han vilde være berettiget til Tilbagekaldelse, hvis han havde indgivet Ordren umiddelbart til Agenturgiveren. Det er dette, der udtales i § 81, 1ste Punktum. At Agenten ved Anerkendelsen af denne Regel kan gaa glip af en Provision, han ellers vilde have fortjent, kan ikke komme i Betragtning.

Imidlertid kunne berettigede Interesser kræve, at Agenten kan træffe gyldig Aftale med Ordregiveren om Udelukkelse af Tilbagekaldelsesret fra Ordregiverens Side. Dette er saaledes f. Eks. Tilfældet, naar Agenten har modtaget og indsendt Ordre paa det sidste Parti af den Vare, som han skal anbringe, og følgelig i Tillid til, at Ordren vil blive antaget, ikke søger Varerne afsatte andetsteds. I et saadant Tilfælde vilde Agenturgiveren udsættes for Tab ved Agentens Passivitet, saafremt Ordren var genkaldelig. Ligesom Agenten kan slutte Aftale med Tredjemand under Forbehold af Agenturgiverens Godkendelse, maa han kunne optage Ordre til Indsendelse med det Forbehold, at Ordregiveren ikke kan